



עפ"ג (ירושלים) 49224-12-24 - שמעון דב וילנסקי נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 49224-12-24 וילנסקי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 48/17

לפני כבוד השופטים ח' מאק-קלמנוביץ, מ' ליפשיץ-פריבס, א' סלע

המערער

שמעון דב וילנסקי
ע"י ב"כ עוה"ד דוד הלפר ואורי אשר

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד סמי חוראני
מפרקליטות מחוז ירושלים - פלילי

פסק דין

בפנינו ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת ג' סקפה-שפירא) בת"פ 46743-03-21 מיום 3.11.24, בו נדון המערער לעונש של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 50,000 ₪, לאחר שהורשע בעבירות מס, כולל ארבע עבירות מרמה לפי פקודת מס הכנסה, וכן אי הודעה על התחלת התעסקות, אי הגשת דו"חות, אי ניהול פנקסי חשבונות ואי ניכוי מס לפי אותה פקודה.

המערער החל לעסוק כקבלן בתחום הבניה והשיפוצים בשלהי שנת 2012, מבלי שדיווח לפקיד השומה על פתיחת העסק וניהולו. ממילא גם לא הגיש דו"חות למס הכנסה בין השנים 2013-2016, במהלכן קיבל תקבולים בסכום כולל של 4,028,915 ₪ לפחות, במטרה להתחמק מתשלום מס.

המערער הודה בכתב אישום מתוקן לאחר שהתיק היה קבוע כבר להוכחות.



המערער טוען כי בית המשפט החמיר בעונשו ולא הביא בחשבון את מכלול הנסיבות, בכללן העובדה שמדובר בעבירות שבוצעו לפני שנים רבות, השיהוי בהגשת כתב האישום, סכום המס הנמוך שהיה חייב בו, הסרת המחדלים, נסיבותיו האישיות וההליך שעבר בשירות המבחן. ב"כ המשיבה תמך בפסק דינו של בית משפט קמא. הוא טען כי על פי הפסיקה הענישה בגין עבירות מס צריכה לכלול מאסר בפועל, וכי בית משפט קמא קבע מתחם ראוי, והביא בחשבון את כלל הנסיבות כאשר מיקם את המערער בתחתית המתחם.

כפי שנקבע פעמים רבות בפסיקה, וכפי שקבע גם בית משפט קמא, נקודת המוצא בעבירות מהסוג הנדון מחייבת הטלת עונש של מאסר בפועל (ראו רע"פ 3998/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (28.6.15); רע"פ 5052/21 **אסף בן שלמה נ' מדינת ישראל** (11.8.21)). הדברים אמורים ביתר שאת בשים לב לכך שהמערער כלל לא פתח תיק ולא יידע את רשויות המס על העסק שניהל, כמו גם משך התקופה וההיקף הכספי של הפעילות. זאת הן בשל הפגיעה בערכים החברתיים ובמבנה מערכת המס המבוססת על דיווח, הן בשל הצורך בהרתעת היחיד והרבים.

עם זאת, במקרה הנוכחי אנו סבורים שנכון היה להפחית את משך המאסר שהוטל על המערער, בשל הצטרפותן של הנסיבות:

כתב האישום מתייחס לעבירות שבוצעו בין השנים 2013-2016. החקירה הסתיימה בשנת 2016, ורק בשנת 2020 התבקשו השלמות חקירה. כתב האישום הוגש לבית המשפט רק בשנת 2021, כך שמתקיים שיהיו משמעותי. בנוסף, בית משפט קמא קיבל את טענת המערער שהמחדלים הוסרו והמס המתחייב שולם בשנת 2017, בסמוך לאחר החקירה ושנים לפני הגשת כתב האישום. סכום המס שהמערער נדרש לשלם היה נמוך יחסית ועמד על כ-50,000 ₪ בלבד לכל התקופה. שיקולים אלה לא נעלמו מעיניו של בית משפט קמא, אולם אנו סבורים שהיה מקום לייחס להם משקל רב יותר, ובהתאם לקבוע מתחם ענישה שהרף התחתון שלו נמוך יותר.

(לעניין השפעתם של שיקולים אלה על רמת הענישה, ראו לדוגמא: לחשיבות הסרת המחדל ראו רע"פ 5872/14 **ירון נ' מדינת ישראל** (2.10.14); עפ"ג 47301-01-14 **רשות המיסים נ' פ.מ.מ. בע"מ** (16.6.14). למשקלו של השיהוי ראו רע"פ 9004-18 **מאיר יצחקי נ' מדינת ישראל** (31.12.18); עפ"ג (ב"ש) 68947-07-20 **סרגיי יוסופוב נ' מדינת ישראל רשות המיסים** (18.11.20)).

זאת ועוד, המערער סובל מבעיות רפואיות והוא מטופל בשמונה ילדים שלחלקם בעיות שונות. המערער השתלב בטיפול בשירות המבחן והטיפול החל להניב תוצאות, כעולה מהתסקיר. כמו כן למערער אין הרשעות קודמות, ובשנים שעברו מאז תחילת החקירה לא מיוחסת לו מעורבות בעבירות נוספות. לנוכח כל אלו סברנו, כאמור, שהיה מקום להפחית מתקופת המאסר שהוטלה על המערער.



יתר הטענות שהעלה ב"כ המערער קיבלו ביטוי בגזר דינו של בית משפט קמא, ולא מצאנו כי
הן מצדיקות התערבות נוספת.

לנוכח כל האמור אנו מעמידים את עונש המאסר בפועל על תקופה של 7 חודשים. יתר חלקי
גזר הדין יעמדו בעינם.

המערער יתייצב לריצוי העונש ביום 17.3.25 שעה 9:00 בבית הסוהר ניצן, או במועד אחר
שיתואם בין הצדדים.

ניתן והודע היום י"ד שבט תשפ"ה, 12.2.25, בהעדר הצדדים.

המזכירות תשלח העתק פסק הדין לב"כ הצדדים.

חגית מאק-קלמנוביץ,	מרים ליפשיץ פריבס,	אילן סלע, שופט
שופטת	שופטת	